

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/45/2016
Identifikačné číslo spisu: 3015200744
Dátum vydania rozhodnutia: 14.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3015200744.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Sauron Group, s.r.o., so sídlom Andreja Hlinku 29/34, Púchov zastúpeného advokátom JUDr. Ondrejom Polákom, Železničná 90/12, Považská Bystrica proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom Prievozská 32, P.O.BOX 29, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0329/99/2015 zo dňa 11.8.2015 o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/82/2015-28 zo dňa 9. februára 2016 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/82/2015-28 zo dňa 9. februára 2016 potvrdzuje .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil konanie o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0329/99/2015 zo dňa 11.8.2015 z dôvodu, že žaloba bola podaná oneskorene. V odôvodnení uznesenia krajský súd poukázal na to, že napadnuté rozhodnutie bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené uložením na pošte. Po neúspešnom doručovaní dňa 17.8.2015 a dňa 18.8.2015 bola zásielka uložená dňa 18.8.2015; lehota troch dní od uloženia uplynula 21.8.2015 (piatok), ktorý deň sa považoval za deň doručenia. Posledný deň dvojmesačnej lehoty na podanie správnej žaloby bol deň 21.10.2015 (streda). Žaloba bola podaná oneskorene (po 21.10.2015); na poštovú prepravu bola podaná dňa 23.10.2015 a Krajskému súdu v Trenčíne bola doručená dňa 26.10.2015.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol ho zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že krajský súd pri skúmaní otázky, či bola dodržaná zákonná lehota na podanie správnej žaloby vychádzal jedine z doručenky, ktorá sa nachádza v spise správneho orgánu na č. listu 112. Na tejto doručenke je uvedené, že právny zástupca žalobcu prevzal zásielku - napadnuté rozhodnutie správneho orgánu dňa 25. 8. 2015. Na

doručenke sa uvádza, že neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie mal byť vykonaný dňa 17. 8. 2015, opakované doručenie malo byť vykonané dňa 18. 8. 2015 a zásielka mala byť uložená dňa 18. 8. 2015. Z týchto údajov krajský súd usúdil, že za deň doručenia zásielky sa považuje deň 21. 8. 2015; dvojmesačná lehota pre podanie žaloby skončila dňa 21. 10. 2015 a žalobu podanú na poštu dňa 23. 10. 2015 posúdil krajský súd ako podanú oneskorene. Žalobca vytýkal krajskému súdu, že vychádzal z nedostatočne zisteného skutkového stavu a právny záver o omeškaní podania žaloby prijal predčasne. Krajský súd sa podľa názoru žalobcu neoprávnene uspokojil s údajmi, zapísanými v ľavom hornom rohu doručenky. Ďalej sa v odvolaní uvádza, že obe osoby oprávnené na preberanie zásielok boli dňa 17. 8. 2015 a 18. 8. 2015 v zamestnaní prítomné a schopné zásielku prevziať. Nevedno prečo poštový doručovateľ zásielku týmto osobám tak ako je to obvyklé neodovzdal. Žalobca spochybnil, že poštový doručovateľ adresáta vhodným spôsobom upovedomil o tom, že zásielku príde doručiť znovu 18. 8. 2015 o určitej hodine. Pri pátraní na poštovom úrade v Považskej Bystrici, ako bola zásielka doručovaná pošta odmietla poskytnúť relevantné údaje, len letmo cez sklo pracovníčka pošty ukázala listinu, na ktorej bolo rukou napísané, že zásielku omylom prevzala C.. C.. Tento údaj nedáva nejaký zmysel. Z uvedených skutočností je podľa názoru žalobcu nesporné, že poštová zásielka - rozhodnutie žalovaného, ktoré je predmetom súdneho konania, nebola doručovaná a doručená v súlade s ustanoveniami § 24 a 25 správneho poriadku a preto treba za deň doručenia zásielky považovať deň 25. 8. 2015, kedy adresát zásielku skutočne prevzal. podľa názoru žalobcu sa krajský súd nemôže (nemohol) spoliehať len na údaje uvedené v ľavom hornom rohu doručenky. Údaje o prvom neúspešnom pokuse o doručenie dňa 17. 8. 2015 a opakovanom neúspešnom doručení dňa 18. 5. 2015 sú nevieryhodné a dostatočne nepreukazné. Tieto údaje tam mohol dopísať hocikto, i žalovaný. Preto žalobca považuje za nevyhnutné a potrebné vyžiadať podrobnú správu Slovenskej pošty v Považskej Bystrici, ktorá nech doloží všetky dostupné listiny a dôkazy o tom, ako bola predmetná zásielka doručovaná, aby súd takto mohol objektívne preskúmať, či bolo doručenie vykonávané v súlade so zákonom. V závere odvolania žalobca poukázal na ustanovenie § 27 ods. 4 správneho poriadku, podľa ktorého v pochybnostiach sa považuje lehota za zachovanú, pokiaľ sa nepreukáže opak. Nakoľko žalobca v danom prípade vyslovil dôvodné pochybnosti o tom, že doručovanie bolo vykonané v súlade so zákonom, mal súd vychádzať z toho, že zásielka bola doručená dňa 25. 8. 2015 a zákonná lehota pre podanie žaloby na preskúmanie rozhodnutia v správnom konaní bola podaná včas (bola dodržaná).

Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaný navrhol aby najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdil. Podľa názoru žalovaného uznesenie bolo vydané v súlade s platnými právnymi predpismi na základe správneho právneho posúdenia veci, je vo výroku vecne správne a obsahuje riadne odôvodnenie. Žalovaný vo vyjadrení poukázal na právnu úpravu v ustanovení § 2 ods. 4 a 7 a § 8 ods. 5 zákona č. 324/2011 Z. z. o poštových službách ako aj na body 6.1.1 a 18.2 Poštových podmienok a tiež na ustanovenia správneho poriadku, upravujúce právnu úpravu doručovania (§ 24 ods. 1 a 2, § 25 ods. 2 a 4, § 27 ods. 2 a § 51 ods. 1), ktorých znenia citoval. Uviedol, že je toho názoru, že doručovateľ - Slovenská pošta, a.s. - postupoval v súlade so zákonom a Poštovými podmienkami a ničím nepodložené dohady žalobcu v tomto smere považoval žalovaný za zjavne účelové s cieľom navodiť stav akýchsi pochybností. Podľa názoru žalovaného žalobca nepredložil žiadny relevantný dôkaz, ktorým by svoje tvrdenia podporil. O účelovosti argumentácie žalobcu svedčí napokon aj jeho tvrdenie, že zásielka (predmetné rozhodnutie) mala byť údajne omylom prevzatá inou osobou, avšak toto tvrdenie je nielenže v rozpore s obsahom doručenky (prevzatie na nej potvrdil žalobca podpisom), ale aj s logikou veci, nakoľko pokiaľ by bola predmetná zásielka prevzatá pred žalobcom inou osobou, táto skutočnosť musela byť uvedená doručenke. Takáto skutočnosť z doručenky nevyplýva. Aj z tohto pohľadu nemal mať krajský súd prečo vzhliadnuť akékoľvek pochybnosti o doručovaní. Pokiaľ žalobca deklaroval, že predmetná poštová zásielka nebola doručovaná a doručená v súlade s ustanoveniami § 24 a 25 správneho poriadku, bolo na jeho strane dôkazné bremeno preukázať toto svoje tvrdenie, ktoré však neunesol. Žalovaný zásadne odmietol a dôrazne sa ohradil voči tvrdeniam žalobcu, že údaje na doručenke mohol dopísať sám žalovaný.

Dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v

správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V súlade s uvedenými prechodnými ustanoveniami najvyšší súd postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno vyhovieť.

Z predloženej spisovej dokumentácie krajského súdu, ktorej súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného, najvyšší súd zistil, že rozhodnutie žalovaného bolo žalobcovi (právnemu zástupcovi žalobcu) doručované prostredníctvom Slovenskej pošty v dňoch 17. a 18. augusta 2015 (pondelok a utorok), pričom po druhom neúspešnom doručení bola dňa 18. augusta 2015 zásielka uložená na pošte. Adresát prevzal zásielku na pošte v odbernej lehote, dňa 25. augusta 2015.

Pri vydaní rozhodnutia žalovaný postupoval podľa správneho poriadku, preto sa na posúdenie účinnosti doručenia použili príslušné ustanovenia tohto všeobecne záväzného právneho predpisu.

Podľa § 24:

(1) Dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

(2) Ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Podľa § 25

(1) Písomnosti určené do vlastných rúk adresované orgánom a právnickým osobám sa doručujú ich zamestnancom povereným prijímať písomnosti. Ak nie je určený zamestnanec na prijímanie písomností, doručí sa písomnosť určená do vlastných rúk tomu, kto je oprávnený za orgán alebo právnickú osobu konať.

(2) Ak nemožno doručiť písomnosť právnickej osobe na adresu, ktorú uviedla alebo je známa, ani na adresu jej sídla uvedenú v obchodnom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je správnomu orgánu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky správnomu orgánu za doručenie, a to aj vtedy, ak ten, kto je oprávnený konať za právnickú osobu, sa o tom nedozvie.

(3) Ak nemožno doručiť písomnosť podnikateľovi - fyzickej osobe na adresu, ktorú uviedla alebo je známa, ani na adresu jej miesta podnikania uvedenú v živnostenskom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je správnomu orgánu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky správnomu orgánu za doručenie, a to aj vtedy, ak sa podnikateľ - fyzická osoba o tom nedozvie.

(4) Ak si adresát vyhradí doručovanie zásielok do poštového priečinku, pošta adresátovi oznámi príchod zásielky, možnosť prevzatia a odbernú lehotu na predpísanom tlačive, ktoré vloží do poštového priečinku. Ak si adresát na základe dohody preberá zásielky na pošte a nemá pridelený priečink, pošta tieto zásielky neoznamuje. V oboch prípadoch sa dátum príchodu zásielky považuje za dátum uloženia. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

(5) Ak má účastník konania zástupcu s plnomocenstvom na celé konanie, písomnosť určená do vlastných rúk sa doručuje iba tomu zástupcovi. Ustanovenia odsekov 1 až 3 sa vzťahujú na toto doručovanie. Ak však účastník konania má osobne v konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť nielen zástupcovi, ale aj jemu.

Uvedený spôsob doručovania písomností v správnom konaní reflektuje tiež Slovenská pošta, ako doručovateľ, a to v poštových podmienkach, kde je stanovený spôsob doručovania úradných zásielok so službou „opakované doručenie“, ktorý rešpektuje postup pri doručovaní ustanovený v správnom poriadku.

Z údajov na doručení, ktorá má povahu verejnej listiny, je zrejmé, že v prípade doručovania napadnutého rozhodnutia žalovaného boli vykonané dva pokusy o doručenie, tak ako to vyžaduje správny poriadok. Po druhom neúspešnom pokuse o doručenie bola zásielka dňa 18. augusta 2013 uložená na pošte a vzhľadom na to, že adresát si ju do troch dní od jej uloženia nevyzdvihol, považuje sa posledný deň tejto lehoty - 21. august 2015 - za deň doručenia rozhodnutia žalovaného. Adresát si zásielku na pošte vyzdvihol dňa 25. augusta 2015, čo svedčí o tom, že o uložení zásielky sa dozvedel. Žalobou podanou na pošte dňa 23. októbra 2015 sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného.

Podľa § 250b ods. 1 OSP žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 57 ods. 1, 2 a 3 OSP do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Podľa § 250d ods. 3 OSP, súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Žalobca ničím nepodložil tvrdenie, že poštový doručovateľ adresáta vhodným spôsobom neupovedomil o tom, že zásielku príde doručiť znovu 18. 8. 2015 o určitej hodine. V prejednávanej veci nešlo o ten prípad vzniku fikcie doručenia, keď sa adresát o uložení zásielky na pošte ani nedozvedel. Adresát sa bezpochybne o uložení rozhodnutia na pošte dozvedel a tiež si ho aj vyzdvihol. Mal teda vedomosť o tom, kedy bolo rozhodnutie na pošte uložené, a teda mal aj vedomosť o zákonných následkoch plynúcich z uvedenej skutočnosti. Žalobca sa rozhodol využiť svoje právo a napadnúť rozhodnutie žalovaného žalobou na súde. Pri realizácii tohto práva musel okrem iného brať do úvahy aj procesnú podmienku na relevantné podanie žaloby na súd v podobe zachovania zákonnej dvojmesačnej lehoty. Žalobca o uložení zásielky na pošte vedel a teda musel vedieť aj o plynutí zákonnej lehoty na podanie žaloby na súd. Na základe uvedených skutočností považoval najvyšší súd tvrdenia v odvolaní za účelové, nepodložené a ničím nepreukázané.

Vzhľadom na skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo uložené na pošte dňa 18. augusta 2015 a adresát si ho nevyzdvihol do troch dní od uloženia, dňom doručenia v zmysle § 24 ods. 2, tretia vety správneho poriadku je deň 21. august 2015. Z uvedeného vyplýva, že posledným dňom dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby na súd bol 21. október 2015 (streda). Nakoľko žaloba bola podaná na pošte 23. októbra 2015, aj najvyšší súd konštatuje, že bola podaná oneskorene.

Po oboznámení sa s uznesením krajského súdu, ktoré je predmetom tohto odvolacieho konania, dospel najvyšší súd k záveru, že v prejednávanom prípade krajský súd spoľahlivo zistil skutkový stav, z ktorého vyvodil správny právny záver, že žaloba bola podaná oneskorene a konanie o nej je nutné podľa § 250d ods. 3 OSP zastaviť.

Z uvedených dôvodov rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/82/2015-28 zo dňa 9. februára 2016 podľa § 250ja ods. 3 veta druhá a § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca nebol v konaní úspešný a žalovanému trovy konania podľa zákona neprináležia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.